

USNESENÍ

Nejvyšší správní soud rozhodl v senátě složeném z předsedy Tomáše Foltase a soudců Lenky Krupičkové a Davida Hipšra v právní věci žalobce: **B. V.**, proti žalovanému: **Ministerstvo pro místní rozvoj**, se sídlem Staroměstské náměstí 6, Praha 1, v řízení o kasační stížnosti žalobce proti usnesení Krajského soudu v Praze ze dne 16. 5. 2023, č. j. 43 A 102/2022-37,

t a k t o :

- I. Řízení **se zastavuje**.
- II. Žádný z účastníků **nemá** právo na náhradu nákladů řízení.

Odůvodnění:

[1] Kasační stížností podanou v zákonné lhůtě se žalobce (dále jen „stěžovatel“) domáhal zrušení v záhlaví uvedeného usnesení, kterým Krajský soud v Praze zastavil řízení o žalobě stěžovatele pro nezaplacení soudního poplatku. Současně s podáním kasační stížnosti stěžovatel požádal o osvobození od soudních poplatků.

[2] Usnesením ze dne 28. 6. 2023, č. j. 7 As 126/2023-18, Nejvyšší správní soud zamítl žádost stěžovatele o osvobození od soudních poplatků pro zjevnou neúspěšnost kasační stížnosti a současně jej vyzval k zaplacení soudního poplatku. Ke splnění této povinnosti mu stanovil lhůtu 15 dnů od doručení usnesení a poučil ho o následcích nezaplacení soudního poplatku ve stanovené lhůtě. Toto usnesení bylo stěžovateli doručeno dne 4. 7. 2023. Stěžovatel však soudní poplatek ve stanovené lhůtě nezaplatil. Pro úplnost Nejvyšší správní soud podotýká, že stěžovatel ve lhůtě stanovené tímž usnesením nedoložil ani splnění podmínky povinného zastoupení podle § 105 odst. 2 zákona č. 150/2002 Sb., soudní řád správní, ve znění pozdějších předpisů (dále též „s. ř. s.“).

[3] Podáním doručeným zdejšímu soudu dne 10. 7. 2023 stěžovatel opětovně požádal o osvobození od soudních poplatků a ustanovení zástupce pro řízení o kasační stížnosti. Omezil se v ní opět na obecné tvrzení o nedostatku finančních prostředků.

[4] Nejvyšší správní soud neshledal důvod rozhodnout samostatným usnesením o opakované žádosti stěžovatele. Vycházel přitom z ustálené judikatury, podle které obecně platí, že o takové žádosti musí soud rozhodnout dříve, než pro nezaplacení soudního poplatku řízení zastaví. Toto obecné pravidlo má však své výjimky. Jeho mechanické uplatňování by totiž mohlo v některých případech vést ke zbytečnému prodlužování řízení opakováním stále stejných žádostí a rozhodováním o nich. O opakované žádosti o osvobození od soudního poplatku v rámci jednoho řízení je tudíž soud povinen rozhodnout jen v případě, že tato žádost obsahuje nové, dříve neuplatněné skutečnosti (viz např. rozsudky Nejvyššího správního soudu ze dne 17. 6. 2008, č. j. 4 As 5/2008-65, ze dne 16. 12. 2015, č. j. 8 As 145/2015-12, nebo ze dne 12. 10. 2016, č. j. 5 As 120/2016-32, a nálezy Ústavního soudu ze dne 20. 1. 2010, sp. zn. I. ÚS 1439/09, č. 10/2010 Sb. ÚS, odst. 17). Výše uvedené závěry obdobně platí i stran návrhu na ustanovení zástupce (rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 12. 5. 2008, č. j. 3 As 43/2007-150).

[5] V daném případě byla první žádost stěžovatele zamítnuta pro zjevnou neúspěšnost kasační stížnosti. Tato skutečnost se z povahy věci nezměnila a ostatně ani nemohla změnit. Nejvyšší správní soud proto o uvedené žádosti znovu samostatně nerozhodoval. Nutno dodat, že se nezměnilo ani samotné odůvodnění žádosti. Stěžovatel v opakované žádosti žádné nové skutečnosti neuvedl a omezil se na neurčité tvrzení jako v případě první žádosti.

[6] Podle § 4 odst. 1 písm. d) zákona č. 549/1991 Sb., o soudních poplatcích, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „zákon o soudních poplatcích“) vzniká poplatková povinnost podáním kasační stížnosti. Podle § 9 odst. 1 zákona o soudních poplatcích platí, že nebyl-li poplatek za řízení splatný podáním kasační stížnosti zaplacen, soud vyzve poplatníka k jeho zaplacení ve lhůtě, kterou mu určí v délce alespoň 15 dnů; výjimečně může soud určit lhůtu kratší. Po marném uplynutí této lhůty soud řízení zastaví. K zaplacení poplatku po marném uplynutí lhůty se nepřihlíží. Podle § 47 písm. c) s. ř. s. soud řízení usnesením zastaví, stanoví-li tak tento nebo zvláštní zákon.

[7] Podle § 40 odst. 1 věty první s. ř. s. lhůta stanovená tímto zákonem, výzvou nebo rozhodnutím soudu počíná běžet počátkem dne následujícího poté, kdy došlo ke skutečnosti určující její počátek.

[8] Vzhledem k tomu, že dnem, který určil počátek běhu lhůty pro zaplacení soudního poplatku, bylo úterý 4. 7. 2023, byla posledním dnem lhůty pro zaplacení soudního poplatku středa 19. 7. 2023.

[9] Jelikož stěžovatel soudní poplatek v určené lhůtě nezaplatil, Nejvyšší správní soud rozhodl podle § 9 odst. 1 zákona o soudních poplatcích ve spojení s § 47 písm. c) s. ř. s. o zastavení řízení o kasační stížnosti.

[10] Pro úplnost Nejvyšší správní soud dodává, že ačkoli stěžovatel neodstranil ani další vadu své kasační stížnosti, a to nedostatek zastoupení ve smyslu § 105 odst. 2 s. ř. s., přestože k tomu byl usnesením ze dne 28. 6. 2023, č. j. 7 As 126/2023-18, rovněž vyzván, Nejvyšší správní soud nepostupoval podle § 46 odst. 1 písm. a) s. ř. s., ale v režimu § 47

pokračování

písm. c) s. ř. s., neboť postup spočívající v zastavení řízení pro nezaplacení soudního poplatku má přednost před odmítnutím návrhu pro nesplnění podmínky řízení spočívající v povinném zastoupení (srov. např. usnesení Nejvyššího správního soudu ze dne 3. 8. 2016, č. j. 2 Afs 111/2016-29, ze dne 19. 10. 2016, č. j. 3 As 207/2016-35, či ze dne 22. 3. 2017, č. j. 3 As 240/2016-70).

[11] Nejvyšší správní soud dále dodává, že nepřehlédl, že součástí podání stěžovatele ze dne 10. 7. 2023 bylo sdělení, že „[v]e věci je dána podjatost senátu.“ K tomuto náznaku námitky podjatosti Nejvyšší správní soud nepřihlížel, neboť stěžovatel ani vzdáleně nenastínil, v čem by podjatost měla spočívat a opět se omezil pouze na zcela neurčité velmi stručné vyjádření.

[12] Výrok o nákladech řízení se opírá o § 60 odst. 3 s. ř. s., podle kterého nemá žádný z účastníků právo na náhradu nákladů řízení, bylo-li řízení zastaveno.

P o u č e n í: Proti tomuto usnesení **n e j s o u** opravné prostředky přípustné.

V Brně dne 2. srpna 2023

Tomáš Foltas
předseda senátu